

CZU: 343.16

[https://doi.org/10.52277/1857-2405.2021.1\(56\).03](https://doi.org/10.52277/1857-2405.2021.1(56).03)

COMPETENȚA PROCURORULUI PE DIMENSIUNEA EFECTUĂRII ACTIVITĂȚII SPECIALE DE INVESTIGAȚII DIN PERSPECTIVĂ EMPIRICĂ

Dumitru OBADĂ,

*procuror, Procuratura Generală,
lector universitar USM, formator INJ,
doctorand USM*

<https://orcid.org/0000-0002-9291-5552>

SUMAR

Regulile de procedură care guvernează domeniul activității speciale de investigații își au sorginea în conținutul Părții Generale a Codului de procedură penală, unde, în Titlul IV, Capitolul III, Secțiunea a 5-a, sunt stipulate, meticolos, rigorile de formă și conținut opozabile măsurilor speciale de investigații, în calitatea lor de procedee probatorii specifice. Având în vedere faptul că, potrivit prevederilor art.1323 alin.(2) al Legii procesual-penale, procurorul este subiectul oficial responsabil de coordonarea, conducerea și controlul efectuării măsurilor speciale de investigații, autorul cercetării și-a propus și a realizat, în premieră, un studiu empiric privind interpretarea și aplicarea practică, de către procurori, a normelor juridice care reglementează domeniul activității speciale de investigații. Articolul științific, propus atenției celor interesați, conține rezultatele prelucrării primare a datelor empirice acumulate în perioada lunilor august-septembrie ale anului 2020 și reflectă perspectiva procesuală practică a procurorilor pe dimensiunea activității speciale de investigații.

Cuvinte-cheie: *procuror, activitate specială de investigații, conducere, coordonare, control, organ special de investigații.*

Introducere

Activitatea de supraveghere secretă creează un risc sporit de intruziune nejustificată în viața privată a omului, chiar dacă, dintr-o altă optică, se consideră a fi una dintre cele mai eficiente metode de investigare a infracțiunilor. Prin urmare, reglementările în acest domeniu solicită un nivel înalt de claritate și

THE PROSECUTOR'S COMPETENCE ON THE DIMENSION OF CARRYING OUT THE SPECIAL INVESTIGATIVE ACTIVITY FROM AN EMPIRICAL PERSPECTIVE

SUMMARY

The rules of procedure governing the field of special investigative activity have their origin in the content of the General Part of the Code of Criminal Procedure where are provided, in Title IV, Chapter III, Section 5, the formalities of form and content opposable to special investigative measures, as specific evidentiary proceedings. Considering the fact that, according to the provisions of art.1323 paragraph (2) of the Criminal Procedure Code, the prosecutor is the official subject responsible for coordinating, leading and controlling the execution of special investigative measures, the author proposed and carried out, for the first time, an empirical study on the interpretation and practical application, by prosecutors, of legal rules governing the field of special investigative activity. The scientific article, proposed to the attention of those interested, contains the results of the primary processing of empirical data accumulated between August and September 2020 and reflects the practical procedural perspective of the prosecutors on special investigative activity.

Key-words: *prosecutor, special investigative activity, management, coordination, control, special investigative body.*

previzibilitate, afirmă, pe bună dreptate, profesorul Igor Dolea [8, p.5].

Condițiile de efectuare a măsurilor speciale de investigații derivă din raționamentele expuse de către Curtea Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului în materia art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, potrivit căreia necesitatea unei ingerințe în viața privată poate fi justificată numai atunci când nu se poate realiza scopul de investigație printr-o altă măsură mai puțin restrictivă. În acest sens, sunt impuse unele condiții care justifică ingerința, printre care determinante sunt: existența suspiciunii rezonabile, legalitatea, scopul justificat, necesitatea, subsidiaritatea și proporționalitatea [2, p. 426].

Premisele legale privind atribuțiile procurorului în cadrul ASI

Potrivit prevederilor art.132³ alin.(2) al Legii procesual-penale, procurorul coordonează, conduce și controlează efectuarea măsurii speciale de investigații sau desemnează un ofițer de urmărire penală pentru realizarea acestor acțiuni [1].

Concomitent, alin. (1) art.132⁴ a CPP conține norma procesuală cu caracter imperativ prin care este arătat actul procedural exclusiv prin care pot fi dispuse măsuri speciale de investigații. Astfel, potrivit acestei prevederi normative, procurorul care conduce sau exercită urmărirea penală pune, prin ordonanță motivată, măsura specială de investigații în executarea subdiviziunilor specializate ale autorităților indicate în *Legea privind activitatea specială de investigații*. De fiecare dată atunci când va fi chemat să dispună MSI, în virtutea prevederilor art.132¹ alin. (2) a CPP, procurorul va fi ținut să verifice întrunirea cumulativă a condițiilor expres și limitativ prevăzute de lege, asigurându-se că:

- 1) pe altă cale este imposibilă realizarea scopului procesului penal și/sau poate fi prejudiciată considerabil activitatea de administrare a probelor;
- 2) există o bănuială rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, cu excepțiile stabilite de lege;
- 3) acțiunea este necesară și proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului [6, p.11].

Totodată, potrivit prevederilor art.14 al *Legii nr.59 din 29.03.2012 privind activitatea specială de investigații* [5, art. 14], în cadrul activității speciale de investigații, procurorul are următoarele competențe:

- a) autorizează măsurile speciale de investigații, care, potrivit legii, urmează a fi autorizate de procuror;
- b) coordonează sau conduce măsurile speciale de investigații efectuate în cadrul unui proces penal pe care le-a autorizat sau asupra cărora a solicitat autorizarea judecătorului de instrucție;
- c) controlează legalitatea efectuării măsurilor speciale de investigații, precum și rezultatele măsurilor speciale de investigații pe care le-a autorizat sau asupra cărora a solicitat autorizarea judecătorului de instrucție;
- d) examinează contestațiile asupra legalității măsurilor speciale de investigații efectuate de ofițerul de investigații;
- e) solicită conducătorului subdiviziunii specializate desemnarea ofițerilor de investigații în grupul de ofițeri de investigații;
- f) în cadrul urmăririi penale, solicită conducătorului subdiviziunii specializate efec-

tuarea de măsuri speciale de investigații concrete.

Conținutul intrinsec al normelor juridice menționate, interpretate din perspectivă regulatorie dihotomică, fundamentează statutul determinant al procurorului, în cadrul procesului penal, la faza urmăririi penale, în calitatea sa de subiect oficial cu competențe procesuale plenipotențiare de **supraveghere** a activității speciale de investigații la toate cele trei faze: **a priori, simultană și a posteriori** [7].

Constatări statistice ale autorităților cu competențe de control asupra ASI

Este de remarcat faptul că activitatea specială de investigații, pe lângă controlul exercitat de către procuror și controlul departamental, este supusă, anual, controlului parlamentar, fapt specificat expres de prevederile art. 38 al *Legii nr. 59 din 29.03.2012 privind activitatea specială de investigații*.

Din perspectiva controlului parlamentar asupra ASI, prezintă interes datele reflectate în Decizia Comisiei securitate națională, apărare și ordine publică a Parlamentului Republicii Moldova (CSN nr.120 din 07.05.2020) referitoare la audierea raportului final al Procuraturii Generale asupra activității speciale de investigații pe parcursul anului 2019 [3].

Potrivit raportului final al Procuraturii, prezentat în ședința Comisiei parlamentare, în anul 2019, de către procurori, în cadrul a 50.920 cauze penale din gestiune, judecătorilor de instrucție le-au fost înaintate 4.261 demersuri privind autorizarea măsurilor speciale de investigații (în anul 2018 – 5.578). În rezultatul examinării demersurilor, a fost respinsă autorizarea înfăptuirii măsurilor speciale de investigații în 38 cazuri (în anul 2018 – 66).¹

În anul 2019 ponderea măsurilor speciale de investigații în activitatea de urmărire penală a constituit circa 11,4% (5.809 măsuri în 50.920 cauze penale din gestiune). Aceste date, fiind raportate la indicatorii anului 2018, denotă o descreștere de circa 17% (5.809 în 2019 față de 6.992 în 2018). Indicele de bază căruia, în special, i se datorează evoluția respectivă este reducerea numărului de interceptări a comunicărilor și imaginilor cu 1.116 cazuri (2.812 în anul 2019 față de 3.928 în anul 2018). Dat fiind faptul că procurorului, pe lângă atribuțiile de poziție în activitatea specială de investigații, îi revine sarcina monitorizării și controlului respectării legislației în acest domeniu, s-au înregistrat și unele neajunsuri atât în activitatea Procuraturii cât și a subdiviziunilor specializate care efectuează activitatea specială de investigații, cum ar fi:

¹ În cadrul cauzelor penale aflate în conducerea sau exercitarea procurorilor din procuraturile teritoriale și specializate, subdiviziunile Procuraturii Generale, pe parcursul anului 2020 au fost înaintate judecătorului de instrucție 3.941 demersuri privind autorizarea MSI.

- argumentarea insuficientă a temeiniciei și necesității efectuării măsurii speciale de investigații;
- nerespectarea cerințelor *Codului de procedură penală, Legii privind activitatea specială de investigații* la consemnarea rezultatelor activității, precum și neinformarea persoanelor supuse măsurilor speciale de investigații;
- cunoașterea insuficientă de către ofițerii de investigații a legislației în domeniul activității speciale de investigații, tacticilor și metodelor de efectuare a măsurilor speciale de investigații;
- lipsa de coerență a cadrului legislativ în domeniul atât al activității speciale de investigații, cât și a procesului penal în partea ce ține de implicarea ofițerilor de investigații în descoperirea infracțiunilor.

Printre recomandările de bază, formulate de reprezentanții forului legislativ, care au fost adresate Procuraturii și autorităților responsabile de efectuarea ASI, se regăsesc:

- participarea la procesul de definitivare a proiectului de modificare a cadrului normativ referitor la activitatea specială de investigații;
- consolidarea capacităților de planificare, organizare și desfășurare a activității speciale de investigații;
- modernizarea managementului resurselor umane prin dezvoltarea sistemului de formare continuă a ofițerilor de investigații;
- asigurarea respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei la efectuarea măsurilor speciale de investigații;
- asigurarea conlucrării dintre ofițerul de investigații, ofițerul de urmărire penală, procurorul și judecătorul de instrucție;
- asigurarea logistică și financiară a activității speciale de investigații.

De menționat că, urmare a Deciziei Comisiei securitate națională, apărare și ordine publică a Parlamentului Republicii Moldova, CSN nr.120 din 07.05.2020, privind raportul final al activității speciale de investigații pe parcursul anului 2019, în scopul eliminării neajunsurilor constatate în activitatea Procuraturii, cât și a subdiviziunilor specializate care efectuează activitatea specială de investigații, în adresa subdiviziunilor Procuraturii Generale, a procuraturilor specializate și teritoriale a fost expediată indicația Procurorului General nr.6-12d/20-197 din 02.07.2020, prin care s-a solicitat aplicarea corectă a dispozițiilor legale la dispunerea, autorizarea, consemnarea rezultatelor și informarea persoanelor supuse măsurilor speciale de investigații.

În fond, în rezultatul verificărilor realizate de către Procuratura Generală, au fost identificate unele

practici deficitare, care rezidă în nerespectarea de către unii reprezentanți ai organelor de urmărire penală, organele care efectuează măsuri speciale de investigații și unii procurori a dispozițiilor legale la compartiment, fapt care a generat admiterea de încălcări grave și ingerințe serioase în drepturile fundamentale ale omului la respectarea vieții private și de familie, prevăzute de art.8 din *Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale* [4].

Printre acestea au fost reținute:

- lipsa unei motivări corespunzătoare a necesității efectuării interceptării și înregistrării comunicărilor, altor măsuri;
- nerespectarea principiului proporționalității dintre măsura specială efectuată și restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;
- motivarea dispunerii și prelungirii măsurilor speciale de investigații pe rapoarte ale ofițerilor de investigații, care nu au la bază referiri sau nu au anexate careva probe ce puteau conduce rezonabil la concluzia că persoanele vizate contribuie, în orice mod, la pregătirea, comiterea, favorizarea sau tănuirea infracțiunii investigate, fie primesc sau transmit informații relevante și importante pentru cauza penală;
- utilizarea neîntemeiată de către ofițerii de investigații în rapoartele de motivare întocmite a unor expresii de tipul „**în urma unui șir de măsuri întreprinse în cadrul cauzei penale și din materialele activității speciale de investigații acumulate pe faptele expuse**”, care nu coroborează **în nici un fel cu materialele cauzei penale, deoarece cauza nu conține nici o măsură specială de investigație făcută anterior rapoartelor de inițiere a măsurilor date și nici o altă acțiune de urmărire penală**;
- nerespectarea termenului de efectuare a măsurii speciale de investigații, inclusiv prin efectuarea măsurii speciale în afara perioadei de timp pentru care a fost autorizată sau prin admiterea încălcării termenului maxim de șase luni stabilit pentru efectuarea măsurilor speciale cu privire la aceeași persoană și aceleași fapte, inclusiv în lipsa temeiurilor pentru autorizarea repetată a măsurilor;
- încălcarea cerințelor *Codului de procedură penală* privind consemnarea măsurilor speciale, prin neprezentarea în fața judecătorului de instrucție cu materialele respective, întru susținerea demersului depus cu privire la certificarea respectării cerințelor prevăzute de lege la efectuarea măsurii de autorizare a interceptării și înregistrării

- comunicărilor și altor măsuri autorizate de judecător;
- folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații dintr-o cauză penală în alta prin neglijarea dispozițiilor art.132⁵ alin. (9) din Codul de procedură penală, în lipsa datelor că *infrațiunea săvârșită este de același gen*, în lipsa încheierii judecătorului de instrucție și peste termenul de trei luni din momentul obținerii informației;
  - pornirea urmăririlor penale în lipsa oricărei bănueli rezonabile, doar în baza unor rapoarte fără suport factologic, fără confirmare documentară și probatorie, în multe dintre cazuri - doar în scopul efectuării interceptărilor și altor măsuri speciale de investigații;
  - încadrarea juridică neîntemeiată, camuflată și subiectivă la pornirea urmăririi penale, contrar normelor legale și practicilor statuate, a acțiunilor sesizate în baza unor norme mai grave sau speciale, doar cu scopul de a putea realiza măsuri speciale de investigații pe caz;
  - pornirea și efectuarea urmăririi penale cu privire la aceleași fapte în două cauze penale distincte în paralel cu scopul realizării consecutive a măsurilor speciale de investigații, în special - a interceptărilor și a urmăririlor vizuale cu privire la aceleași persoane, pentru a evita respectarea termenului de efectuare a măsurii speciale de investigații stabilit de maxim șase luni de zile;
  - utilizarea pentru persoane/entități a căror identitate/denumire este stabilită și cunoscută a pretextului că nu ar fi fost identificat abonatul care utilizează un anumit număr de telefon și efectuarea interceptării convorbirilor lor cu asemenea motivări;
  - dispunerea, obținerea autorizării și realizarea măsurilor speciale de investigație de către procurori și persoane neincluse în grupurile de urmărire penală sau în grupurile de ofițeri de investigații;
  - neinformarea persoanelor supuse măsurilor speciale de investigații odată cu terminarea urmăririi penale, contrar inclusiv celor stabilite prin încheierile instanțelor de judecată privind legalizarea măsurilor;
  - deși măsura urmărirea vizuală și documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice este autorizată în privința unei persoane, sub pretextul urmăririi respective sunt, de fapt, urmărite și alte persoane, iar unii procurori declară asemenea rezultate pertinente și inițiază legalizarea lor la judecătorul de instrucție;

- efectuarea, după suspendarea urmăririi penale, a măsurilor speciale de investigații autorizate în cadrul urmăririi penale;
- nerealizarea controlului dosarelor speciale de căutare a învinuților, inculpaților, condamnaților, de identificare a cadavrelor și a persoanelor cu identitate necunoscută;
- nerealizarea, în unele procuraturi, a evidenței măsurilor speciale de investigații dispuse și autorizate.

În consecință, în vederea realizării sarcinilor activității speciale de investigații, autoritățile abilitate și-au trasat drept obiective pentru anul 2021:

- consolidarea sistemului analizei de risc în domeniul securității și ordinii publice;
- participarea Procuraturii la procesul legislativ prin elaborarea și promovarea în Parlament, precum și avizarea proiectelor de acte legislative/normative în vederea asigurării coerenței, simplificării și delimitării precise a atribuțiilor procurorului, ofițerului de urmărire penală și ofițerului de investigații la efectuarea activității speciale de investigații;
- consolidarea capacităților de planificare, organizare și desfășurare a activității speciale de investigații;
- dezvoltarea capacităților de identificare, prevenire și contracarare a criminalității informatice;
- modernizarea managementului resurselor umane prin dezvoltarea unui sistem de formare continuă a ofițerilor de investigații;
- dotarea tehnico-materială a subdiviziunilor specializate;
- respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei la efectuarea măsurilor speciale de investigații.²

Metodologia cercetării empirice realizate

Cercetarea a avut ca obiectiv realizarea unui studiu empiric complex, axat pe relevarea problematicii de interpretare și aplicare practică de către procurorii în exercițiu a prevederilor legale care reglementează sfera activității speciale de investigații. Acumularea datelor empirice și prelucrarea lor s-a desfășurat în perioada lunilor august-octombrie 2020, fiind intervievați 382 de respondenți din numărul total de aproximativ 630 procurori în exercițiu la acel moment (ceea ce constituie 61% din totalul procurorilor în funcție).

Metodologia de cercetare a fost una complexă și s-a axat, în principal, pe:

² Obiective dezbătute și trasate în cadrul ședinței Comisiei parlamentare securitate națională, apărare și ordine publică din 09.03.2021 (<http://www.parlament.md/Link-Click.aspx?fileticket=4%2bWvwo%2bDJ38%3d&tabid=84&mid=486&language=ro-RO>).

- Metode teoretice – *analiza și sinteza* literaturii de specialitate; analiza cadrului legal, care reglementează sfera activității speciale de investigații, statutul și competențele procurorului în acest domeniu;
- Metoda empirică – *chestionarea*. Elaborarea instrumentelor de evaluare (chestionarelor utilizate pentru interviuarea respondenților), diseminarea acestora în rândurile procurorilor, acumularea și prelucrarea statistică a datelor obținute;
- Metoda deducției pentru interpretarea și explicarea rezultatelor obținute prin cercetare.

Chestionarul elaborat, care a fost utilizat pentru interviuare, conține 17 întrebări, dintre care șase întrebări sunt deschise, iar 11 - închise, respondenții urmând să bifeze varianta de răspuns pentru care optează.

Subiectele abordate în cadrul cercetării

Primele patru întrebări incluse în chestionar au urmărit determinarea:

- *categoriilor cauzelor penale* în care, cel mai frecvent, sunt dispuse MSI. Potrivit datelor acumulate, în cele mai dese cazuri măsurile speciale de investigații vizează cercetarea infracțiunilor contra vieții și sănătății persoanei, precum și a celor contra securității și ordinii publice;
- celor mai *frecvente și eficiente măsuri speciale de investigații* dispuse. Majoritatea respondenților au indicat urmărirea vizuală și interceptarea comunicărilor ca fiind cele mai des utilizate instrumente investigative și care au cea mai mare eficiență.
- *materialelor justificative* pe care, de regulă, le anexează procurorul la demersul privind autorizarea MSI (raportul ofițerului special de investigații; ordonanța de pornire a urmăririi penale; declarațiile martorului/părții vătămate; ordonanța de dispunere a MSI).

În principal, studiul empiric a urmărit acumularea datelor privind eficiența interacțiunii procurorului cu organele speciale de investigații în procesul de desfășurare a ASI, precum și determinarea viabilității mecanismelor practice de supraveghere, de către procuror, a activității ofițerilor de investigații la etapele de dispunere, efectuare, conducere, coordonare, control și valorificare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații. Întrebările formulate și rezultatele obținute sunt reflectate, în cote procentuale, în diagramele arătate *infra*.

***

Întrebare: Considerați că, actualmente, există mecanisme legale și instrumente practice de a asigura **conducerea** activității speciale de investigații?

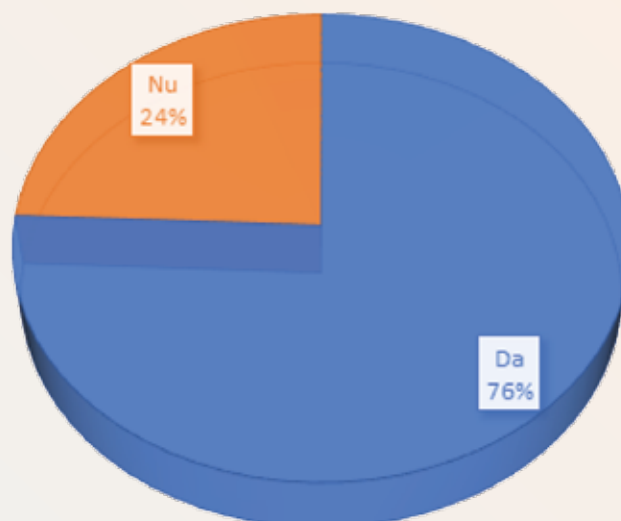

Fig. 1. Opinia respondenților privind existența mecanismelor legale și instrumentelor practice de a asigura **conducerea** activității speciale de investigații.

***

Întrebare: Considerați că, actualmente, există mecanisme legale și instrumente practice de a asigura **coordonarea** activității speciale de investigații?

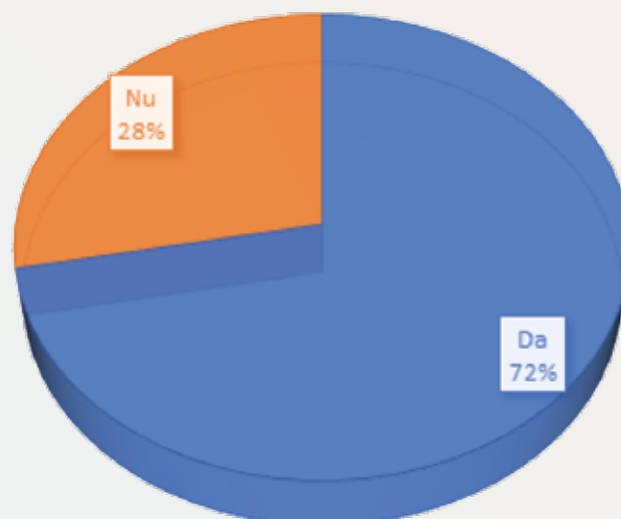

Fig. 2. Opinia respondenților privind existența mecanismelor legale și instrumentelor practice de a asigura **coordonarea** activității speciale de investigații.

***

Întrebare: Considerați că, actualmente, există mecanisme legale și instrumente practice de a asigura **controlul** activității speciale de investigații?

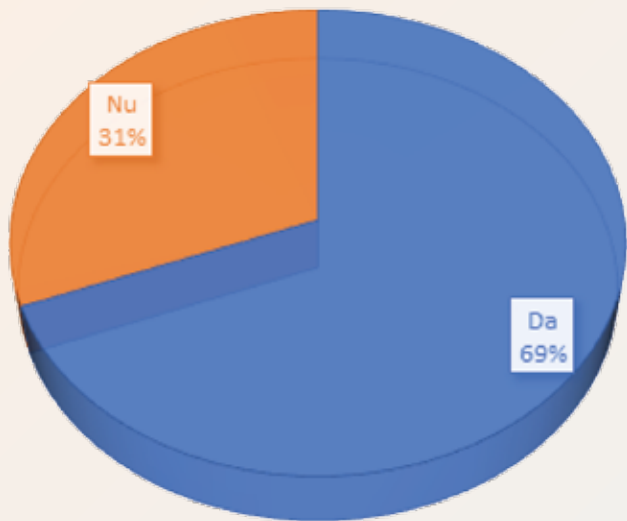

Fig. 3. Opinia respondenților privind existența mecanismelor legale și instrumentelor practice de a asigura **controlul** activității speciale de investigații.

***

Întrebare: Cum apreciați eficiența mecanismului actual de control a activității speciale de investigații de către judecătorul de instrucție?

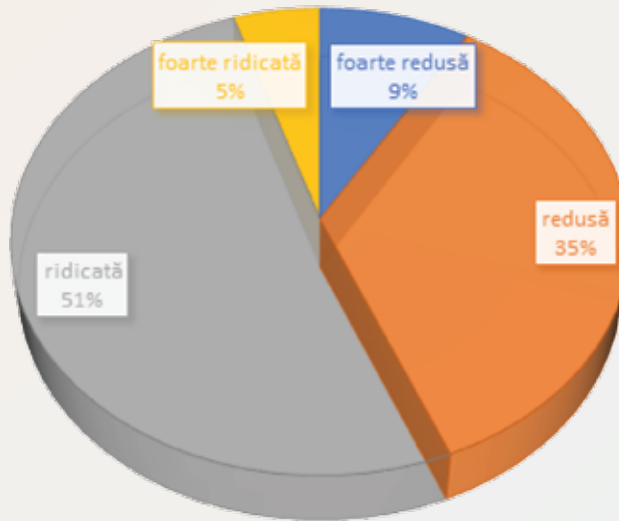

Fig. 5. Opinia respondenților privind eficiența mecanismului actual de control a activității speciale de investigații de către judecătorul de instrucție.

***

Întrebare: Cum apreciați eficiența mecanismului actual de control a activității speciale de investigații de către procuror?

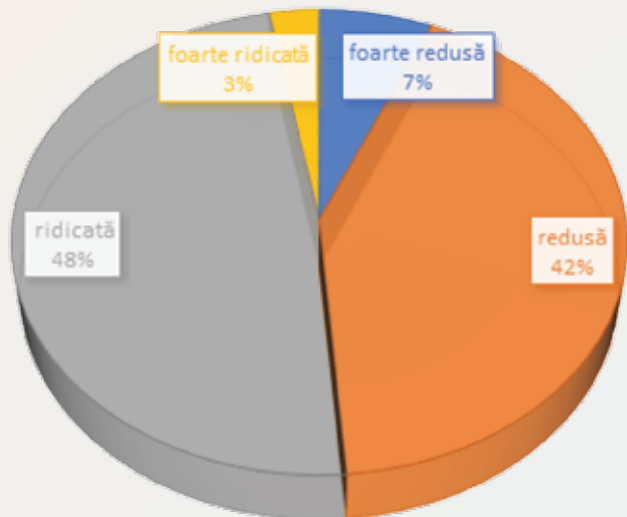

Fig. 4. Opinia respondenților privind eficiența mecanismului actual de control a activității speciale de investigații de către procuror.

***

Întrebare: Considerați că, actualmente, procurorul dispune de mecanisme legale și instrumente practice de a verifica temeinicia raportului ofițerului de investigații privind necesitatea efectuării măsurilor speciale de investigații?

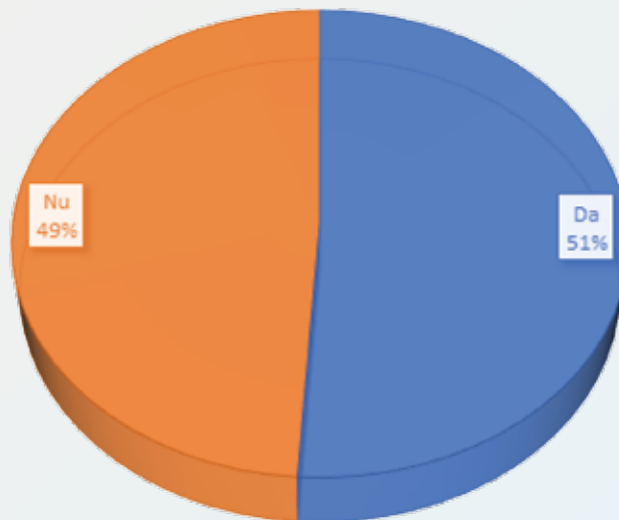

Fig. 6. Opinia respondenților referitor la faptul dacă procurorul dispune de mecanisme legale și instrumente practice de a verifica temeinicia raportului ofițerului de investigații privind necesitatea efectuării măsurilor speciale de investigații.

***

Întrebare: Cum apreciați eficiența mecanismului de interacțiune și control al organului special de investigații de către procuror?

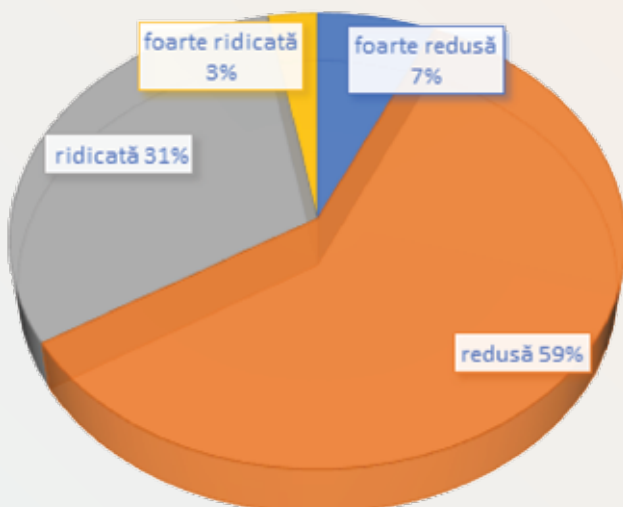

Fig. 7. Opinia respondenților privind eficiența mecanismului de interacțiune și control al organului special de investigații de către procuror.

Analiza primară a rezultatelor

Analiza primară coroborată a rezultatelor obținute denotă tendința negativă, neechivocă, de apreciere a eficienței mecanismelor legale și practice de supraveghere, de către procuror, a activității speciale de investigații. În opinia majorității respondenților intervievați, există probleme serioase de interacțiune dintre procuror și organele speciale de investigații, circumstanțe cu impact direct asupra întregului proces de desfășurare a ASI.

Procurorii au identificat mai multe probleme de ordin normativ-practic cu care se confruntă, de cele mai dese ori, printre acestea fiind:

- indicarea rudimentară, de către ofițerii de investigații în rapoartele lor, a motivelor și informațiilor care denotă necesitatea dispunerii MSI;
- consemnarea tardivă a rezultatelor MSI;
- termen legal insuficient (48 ore) pentru consemnarea rezultatelor MSI și confirmarea respectării cerințelor legale la efectuarea ASI;
- lipsa colaboratorilor calificați și a mijloacelor tehnice de efectuare a MSI în teritoriu;
- inoportunitatea procedurii de confirmare a respectării cerințelor legale, la terminarea MSI, de către judecătorul de instrucție;
- necesitatea revizuirii măsurilor speciale de investigații autorizarea cărora ține de competența judecătorului de instrucție și transferul acestora în categoria celor dispuse și autorizate de către procuror.

Propunerile *de lege ferenda* invocate se rezumă, în principal, la: debirocratizarea procedurii de

punere în aplicare a măsurilor speciale de investigații dispuse; revizuirea competențelor judecătorului de instrucție și ale procurorului în partea autorizării MSI; extinderea termenului legal de confirmare a respectării cerințelor legale la efectuarea MSI, dar și analiza oportunității menținerii acestei proceduri; consolidarea mecanismului de interacțiune dintre procuror și exponenții organelor speciale de investigații.

Concluzii

În concluzie, cu toate că construcțiile normative care guvernează domeniul activității speciale de investigații aparent sunt clare, studiul empiric realizat și rezultatele obținute, reflectate *supra*, demonstrează, îndubitabil, realități contrare, care impulsionează desfășurarea, în continuare, a cercetărilor științifico-practice orientate spre determinarea statutului și competențelor procurorului în cadrul activității speciale de investigații, astfel încât să fie asigurat un just echilibru dintre interesul social, îndreptat spre prevenirea și contracararea infracțiunilor, pe de o parte, precum și interesul persoanei de a nu fi supusă nejustificat și disproporționat intruziunilor în sfera dreptului fundamental la viață privată, pe de altă parte.

Referințe bibliografice:

1. Codul de procedură penală al Republicii Moldova. Nr.122-XV din 14.03.2003. În: *Monitorul Oficial al Republicii Moldova*, 2003, nr.104-110/447. În vigoare din 12.06.2003.
2. Dolea Ig. *Codul de procedură penală al Republicii Moldova: (comentariu aplicativ): Textul cu modificările legislative operate până la 1 mai 2020*. Ed. a 2-a. Chișinău: Cartea Juridică, 2020, 1408 p.
3. Decizia Comisiei securitate națională, apărare și ordine publică a Parlamentului Republicii Moldova (CSN nr.120 din 07.05.2020). <http://www.parlament.md/Controlparlamentar/Audieri%c3%aencomisie/tabid/263/ContentId/6166/Page/1/language/ro-RO/Default.aspx> (vizitat 09.03.2021).
4. Indicația Procurorului General nr.6-12d/20-197 din 02.07.2020.
5. Legea Republicii Moldova privind activitatea specială de investigații. Nr.59 din 29.03.2012. În: *Monitorul Oficial al Republicii Moldova*, 2012, nr.113-118/373. În vigoare din 29.09.2012.
6. Obadă D. Reconceptualizarea funcției procurorului de supraveghere a activității speciale de investigație. În: *Revista Institutului Național al Justiției*, 2017, nr.4(43), p. 8-14.
7. Obadă D. Interferența și dimensiunile controlului procesual-penal în sfera tehnicilor speciale de supraveghere sau cercetare. În: *Materialele Conferinței științifico-practice naționale „Mandatul de securitate: probleme actuale de interpretare, legislație și practică”*. Chișinău, 8 septembrie 2020, Tipogr.«Print-Caro», p.155-165.
8. Roman D. *Activitatea specială de investigații și alte activități informative: Note de curs*. Chișinău: CEP USM, 2019. 161 p.

